

Sygn. akt II CSK 439/11

POSTANOWIENIE

Dnia 10 lutego 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

w sprawie z powództwa Wojskowej Agencji Mieszkaniowej

przeciwko Gminie Miasto S.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 10 lutego 2012 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej

od wyroku Sądu Okręgowego

z dnia 24 lutego 2011 r.,

odrzuca skargę kasacyjną.

Uzasadnienie

Powódka Wojskowa Agencja Mieszkaniowa - Oddział Regionalny M. wniosła skargę kasacyjną od wyroku Sądu Okręgowego z dnia 24 lutego 2011 r. zmieniającego, na skutek apelacji pozwanej Gminy Miasta S., wyrok Sądu Rejonowego z dnia 28 października 2010 r. Zmiana polegała na zasądzeniu od pozwanej na rzecz powódki zamiast sum przyznanych przez Sąd pierwszej instancji kwoty 4 282,55 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 12 lipca 2007 r.; kwoty 6 816,36 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 27 listopada 2007 r.; kwoty 4 152,92 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 11 lutego 2008 r.; kwoty 3 257,18 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 1 lutego 2008 r.; i kwoty 2 022,02 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 12 lipca 2007 r. W pozostałej części powództwo i apelacja pozwanej zostały oddalone.

Postępowanie toczyło się w pięciu sprawach połączonych do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia. Powódka domagała się zasądzenia na swoją rzecz od pozwanej odszkodowań za szkodę spowodowaną niedostarczeniem lokali socjalnych osobom eksmitowanym z lokali należących do zasobów powódki, którym w wyrokach eksmisyjnych sądy przyznały prawo do takich lokali.

W poszczególnych sprawach powódka dochodziła odszkodowań w wysokości:

- 13 960,97 zł z odsetkami ustawowymi za szkodę spowodowaną niedostarczeniem lokalu socjalnego Z. B. i członkom jego rodziny;
- 17 405,36 zł z odsetkami ustawowymi za szkodę spowodowaną niedostarczeniem lokalu socjalnego I. i K. S.;
- 24 095,84 zł z odsetkami ustawowymi za szkodę spowodowaną niedostarczeniem lokalu socjalnego A. P. i osobom wspólnie z nim zamieszkującym;
- 18 659,82 zł z odsetkami ustawowymi za szkodę spowodowaną niedostarczeniem lokalu socjalnego Z. W. i

- 9 602,07 zł z odsetkami ustawowymi za szkodę spowodowaną niedostarczeniem lokalu socjalnego R. W. i jej rodzinie.

Sąd Okręgowy jako podstawę rozstrzygnięcia wskazał art. 417 k.c. Przyjął odmienne niż Sąd Rejonowy zasady ustalania terminu przedawnienia, odmówił też stosowania art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz. U. z 2005 r., nr 31, poz. 266 ze zm.).

W skardze kasacyjnej strona powodowa zarzuciła naruszenie prawa materialnego - art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz. U. z 2005 r., nr 31, poz. 266 ze zm.) oraz art. 361 § 1 k.c. w zw. z art. 417 § 1 k.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Jedną z ustawowych przesłanek dopuszczalności skargi kasacyjnej w sprawach o prawa majątkowe jest osiągnięcie określonej wartości przedmiotu zaskarżenia. Skarga kasacyjna jest niedopuszczalna, jeżeli wartość przedmiotu podlegającego zaskarżeniu jest niższa niż pięćdziesiąt tysięcy złotych (art. 398² § 1 k.p.c.). Przesłanka ta podlega kontroli Sądu Najwyższego w ramach wstępnego badania sprawy przekazanej mu ze skargą. Kiedy sprawa, jak w niniejszym wypadku, nie stanowi jednolitej całości lecz obejmuje kilka spraw połączonych do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia dopuszczalność skargi musi być oceniona odrębnie w odniesieniu do przedmiotu zaskarżenia w każdej z połączonych spraw, ponieważ ich zjednoczenie w ramach jednego wspólnego postępowania ma charakter jedynie techniczny i nie odbiera im samodzielności (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 lutego 2008 r., I CZ 148/07, Lex nr 465916).

Z treści skargi wynika, że na łącznie wskazaną wartość przedmiotu zaskarżenia w kwocie 55 458 zł składają się następujące kwoty częściowe, stanowiące przedmiot zaskarżenia w poszczególnych sprawach połączonych:

- kwota 9 668,44 zł;
- kwota 9 264,12 zł;

- kwota 16 204,43 zł;
- kwota 12 191,65 zł;
- kwota 8 128,64 zł.

W żadnej ze spraw połączonych wartość przedmiotu zaskarżenia nie sięga granicy wymaganej przez art. 398² § 1 k.p.c. W konsekwencji skargę kasacyjną powódki należało odrzucić na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398² § 1 k.p.c.